Súd:	Okresný súd Senica
Spisová značka:	5C/144/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2612208519
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Stella Al Khufash
ECLI:	ECLI:SK:OSSE:2012:2612208519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľov: 1. V. F., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/XX, F. Y. a 2. R.. K. Q., T.., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/X, F. Y., obaja zastúpení advokátom Mgr. Tomášom Szabom, so sídlom Advokátskej kancelárie Radvanská 23, Bratislava proti odporkyni: Y. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX/XX, L. o ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa je p o v i n n á do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku doručiť navrhovateľom v 1. a 2. rade, E. Q., bytom Ľ. L. XXX, F. Y., Obecnému úradu v F. Y. a Okresnej prokuratúre v L. ospravedlnenie vlastnoručne podpísané odporkyňou v nasledovnom znení:

„Ospravedlňujem sa pánovi V. F. a pánovi R.. K. Q., T.. za to, že som neoprávnene zasiahla do ich občianskej cti tým, že som v liste zo dňa 18.3.2011 na ich adresu uviedla, že spolu s ďalšími osobami kradnú, klamú a robia podvody. Tieto moje výroky sa nezakladajú na pravde.“

Odporkyňa je p o v i n n á do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku doručiť navrhovateľom v 1. a 2. rade, zamestnanom Obecného úradu F. Y. T. H. a Š. H., na adresu ich zamestnávateľa, ospravedlnenie vlastnoručne podpísané odporkyňou v nasledovnom znení:

„Ospravedlňujem sa pánovi V. F. a pánovi R.. K. Q., T.. za to, že som neoprávnene zasiahla do ich občianskej cti tým, že som dňa 4.8.2011 na ich adresu uviedla, že spolu s ďalšími osobami kradnú, klamú a robia podvody. Tieto moje výroky sa nezakladajú na pravde.“

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade sumu 1.500,- € a navrhovateľovi v 2. rade sumu 1.000,- € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 367,96 € právnemu zástupcovi navrhovateľov v 1. a 2. rade Mgr. Tomášovi Szabovi, navrhovateľovi v 1. rade iné trovy konania v sume 111,- € a navrhovateľovi v 2. rade iné trovy konania v sume 96,- €, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.8.2012 domáhali ochrany osobnosti formou ospravedlnenia sa odporkyne navrhovateľom v 1. a 2. rade, a to vlastnoručne podpísanými listami, ktoré doručí navrhovateľom v 1. a 2. rade, E. Q., Obecnému úradu v F. Y., Okresnej prokuratúre v L. a zamestnancom Obecného úradu F. Y. T. H. a Š. H.. Navrhovatelia sa okrem ospravedlnenia domáhali aj náhrady nemajetkovej ujmy od odporkyne, a to navrhovateľ v 1. rade v sume 1.500,- € a navrhovateľ v 2. rade a v sume 1.000,- € a náhrady trov konania. V odôvodnení návrhu

uviedli, že navrhovateľ v 1. rade bol na základe plnej moci zo dňa 9.2.2011 písomne splnomocnený E. Q., aby v jej mene zabezpečil a vykonal ponukové konanie na predaj jej spoluvlastníckeho podielu o veľkosti X/XX na pozemku parc. č. XXXXX o výmere X.XXX m2 - zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „Z.“, zapísaného na LV č. XXX vedenom Katastrálnym úradom v M., Správa katastra L., okres L., obec F. Y., katastrálne územie F. Y.. V súlade so svojim splnomocnením a v súlade s ustanovením § 140 Občianskeho zákonníka navrhovateľ v 1. rade písomne oslovil všetkých podielových spoluvlastníkov pozemku parc. č. XXXXX s ponukou na kúpu spoluvlastníckeho podielu E. Q.. Keďže jedným z podielových spoluvlastníkov predmetného pozemku je i odporkyňa s podielom XX/XXX, zaslal navrhovateľ v 1. rade písomnú ponuku i odporkyni. Na ponuku na uplatnenie predkupného práva reagovala odporkyňa listom zo dňa 18.3.2011, v ktorom okrem iných skutočností uviedla, že navrhovateľ v 2. rade a jeho manželka klamú, kradnú a robia podvody spolu s navrhovateľom v 1. rade. Svoj list zo dňa 18.3.2011 odporkyňa odoslala nielen navrhovateľovi v 1. rade, ale tiež E. Q., starostovi obce F. Y. a Okresnej prokuratúre L.. Dňa 4.8.2011 sa v obci F. Y. v lokalite tzv. Q. uskutočnilo šetrenie sťažnosti odporkyne ohľadom orezania konárov presahujúcich do jej záhrady. Na tomto šetrení bol prítomný tiež navrhovateľ v 1. rade, ktorý zastupoval navrhovateľa v 2. rade s manželkou L. Q., ktorí sú vlastníkmi nehnuteľnosti susediacej s nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve odporkyne. Navrhovateľ v 1. rade je otcom L. Q.. Na šetrení dňa 4.8.2011 odporkyňa opätovne uviedla na adresu navrhovateľov v 1. a 2. rade, že klamú, kradnú a robia podvody. Tento výrok bol odporkyňou vyslovený pred pracovníkmi Obecného úradu F. Y. T. H. a Š. H.. Z dôvodu hore uvedeného výroku na adresu navrhovateľov v 1. a 2. rade bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a to rozhodnutím Obvodného úradu L., odbor všeobecnej vnútornej správy č. I.-L.-I.-E.-X/XXXX/XXXX/P-XXX/XX/V zo dňa 4.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.1.2012. Za spáchanie priestupku bolo odporkyni uložené Obvodným úradom L. pokarhanie. V priebehu priestupkového konania sa odporkyňa priznala ku skutku kladeného jej za vinu. Uviedla, že v prítomnosti pracovníkov Obecného úradu F. Y. povedala na adresu navrhovateľov v 1. a 2. rade, že klamú, kradnú a robia podvody, a že to myslela na adresu navrhovateľa v 1. rade i navrhovateľa v 2. rade. Odporkyňa týmto listom a výrokom opakovane zasiahla do občianskej cti navrhovateľov v 1. a 2. rade. Odporkyňa bez akéhokoľvek reálneho dôvodu označila navrhovateľov v 1. a 2. rade za osoby, ktoré klamú, kradnú a robia podvody. Svoje hanlivé vyjadrenia na osoby navrhovateľov v 1. a 2. rade písomne oznámila tiež ďalším osobám, resp. ich vyslovila za prítomnosti pracovníkov Obecného úradu F. Y.. Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa nepovažujú za klamárov, zlodejov, ani podvodníkov. Nikdy neboli odsúdení za žiadny trestný čin a v súvislosti so žiadnym trestným činom neboli ani obvinenými, či podozrivými. Vyjadrenia odporkyne na adresu navrhovateľov v 1. a 2. rade považujú navrhovatelia za neoprávnený a bezdôvodný zásah do ich občianskej cti. Cítia sa byť ponížení tým, že odporkyňa o nich šírila urážlivé výroky, ktoré i písomne oznamovala štátnym orgánom a orgánom miestnej samosprávy, kde sa s nimi mohli oboznámiť ďalšie osoby. Ako primeraná forma morálneho zadosťučinenia sa navrhovateľom v 1. a 2. rade javí ospravedlnenie zo strany odporkyne v písomnej forme, ktoré navrhujú doručiť navrhovateľom v 1. a 2. rade a všetkým osobám a subjektom, pred ktorými svoje difamujúce výroky na osoby navrhovateľov odporkyňa vyslovila, alebo ktorým tieto výroky písomne poslala. Vzhľadom na skutočnosť, že neoprávneného zásahu do občianskej cti navrhovateľov v 1. a 2. rade sa odporkyňa dopustila opakovane, dopustila sa ho tiež v písomnej podobe a teda nie náhodne alebo v afekte, ale vedome a dopustila sa ho so zjavným úmyslom navrhovateľom v 1. a 2. rade uškodiť pred orgánmi štátnej správy a miestnej samosprávy, navrhovateľom v 1. a 2. rade sa morálne zadosťučinenie zo strany odporkyne nejaví ako postačujúce. Z toho dôvodu preto navrhovatelia v 1. a 2. rade žiadajú tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to navrhovateľ v 1. rade v sume 1.500,- € a navrhovateľ v 2. rade v sume 1.000,- €.

Odporkyňa s návrhom navrhovateľov v 1. a 2. rade nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení zo dňa 3.10.2012 uviedla, že navrhovateľ v 1. rade sa zaoberá odkupovaním pozemkov v prospech navrhovateľa v 2. rade. Navrhovateľ v 1. rade ako splnomocnenec E. Q. ponúkol odporkyni dňa 9.2.2011 na odkúpenie spoluvlastnícky podiel E. Q. o veľkosti X/XX na pozemku parc. č. XXXXX. Odporkyňa dňa 22.2.2011 oznámila navrhovateľovi v 1. rade, že má záujem tento spoluvlastnícky podiel odkúpiť. Navrhovateľ v 1. rade mal dohodnúť termín podpísania kúpnej zmluvy, čo sa však nestalo. O kúpu tohto spoluvlastníckeho podielu prejavil záujem aj navrhovateľ v 2. rade s manželkou, ktorých podiel na pozemku predstavuje XX/XXX. Tento ich podiel je však sporný, nakoľko v danej veci prebieha súdne konanie a súd dosiaľ nerozhodol. Podľa názoru odporkyne daný podiel patrí výlučne deťom po nebohom R. Q. a navrhovateľ v 2. rade s manželkou nie sú vlastníkmi tohto podielu. Následne o podiel E. Q. prejavil záujem aj C. N., ktorého podiel na pozemku predstavuje X/XX. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľ v 2. rade si

svojvoľne privlastnil bez súhlasu vlastníkov pozemok s parc. č. XXXXX/X o výmere X.XXX m2. Od roku 2005 odporkyňa nespáva v dome, ktorý susedí s domom navrhovateľa v 2. rade a jeho manželky, pretože navrhovateľ v 1. rade pri obhliadke nehnuteľnosti v F. Y., Č. Q.Á., ktorá sa týkala orezania konárov zo strany navrhovateľa v 2. rade a jeho manželky, použil voči odporkyni výrok, že ju zastrelí, čo však navrhovateľ v 1. rade poprel. Tento výrok navrhovateľa v 1. rade popreli taktiež zamestnanci Obecného úradu F. Y. T. H. a Š. H.. Odporkyňa je toho názoru, že navrhovateľ v 1. rade spolu s navrhovateľom v 2. rade vyvolávajú tieto spory s úmyslom obrať vlastníkov o daný pozemok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa v 1. rade, navrhovateľa v 2. rade a odporkyne, obsahom spisu Obvodného úradu L., odbor všeobecnej vnútornej správy č. XXX/XX, obsahom priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Š. L. č. I.-L.-I.-T.-XXX/XXXX a zistil tento stav veci:

Zo spisu Obvodného úradu L., odbor všeobecnej vnútornej správy č. XXX/XX mal súd preukázané, že rozhodnutím Obvodného úradu L., odbor všeobecnej vnútornej správy č. I.-L.-I.-E.-X/XXXX/XXXX/P-XXX/XX/V zo dňa 4.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2011, bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu urážkou na cti podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 4.8.2011 v obci F. Y. v lokalite Q. XXXX pri šetrení jej sťažnosti ohľadom orezania konárov presahujúcich do jej záhrady uviedla na adresu navrhovateľa v 1. rade, že „klamú, kradnú, podvody robia“, výrokom ktorým tomuto ublížila na cti tým, že ho urazila a za tento priestupok jej bolo uložené pokarhanie.

Súd mal preukázané z obsahu priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Š. L. č. I.-L.-I.-T.-XXX/XXXX, že dňa 28.9.2011 podala odporkyňa oznámenie podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Odporkyňa uviedla, že dňa 4.8.2011 sa nachádzala na rodičovskom dome v F. Y., kde menovaná prišla za účelom pozvania, ktoré vykonal T. H. z dôvodu orezania konárov a zrezania agátov, ktoré presahujú na jej pozemok. Odporkyňa uviedla, že o 10.00 hod. prišla na rodičovský dom, kde sa nachádzal T. H., Š. H. a navrhovateľ v 1. rade. Spolu sa išli pozrieť do záhrady na dané stromy a konáre, ktoré visia do záhrady menovanej na ovocné stromy a orech, ktorý tlačí na stodolu menovanej. Navrhovateľ v 1. rade s nimi nebol, nakoľko odporkyňa nesúhlasila s tým, aby navrhovateľ v 1. rade išiel do jej záhrady. Odporkyňa uviedla, že T. H. jej povedal pri obhliadke v samotnej záhrade, že tie agáty jej nemôžu nijako škodiť. Následne všetci odišli. T. H. požiadal odporkyňu o podpísanie zápisnice, čo ona odmietla s tým, že k obhliadke sa písomne vyjadrí. Navrhovateľ v 1. rade zápisnicu podpísal. Odporkyňa uviedla, že pri podpise zápisnice pred všetkými povedala, že do roku 2005 tam spávala, ale od tej doby už nie a na dom chodí pracovať vždy v prítomnosti iných ľudí, ktorí jej pomáhajú, na čo navrhovateľ v 1. rade odpovedal, že ju zastrelí. Na to odporkyňa odišla preč do rodičovského domu a s nikým viac nekomunikovala. Vzhľadom na to, že má odporkyňa s navrhovateľom v 2. rade dlhodobé spory o nehnuteľnosť a navrhovateľ v 1. rade je jeho svokrom a často navštevuje nehnuteľnosť navrhovateľa v 2. rade, má odporkyňa obavy o svoj život. Uvedené incidenty sú dôsledkom nedoriešených vlastníckych vzťahov k pozemku parc. č. XXXXX/X v katastrálnom území F. Y.. Odporkyňa je jedným zo spoluvlastníkov pozemku v podiele X/XXX s tým, že vo zvyšnej výmere pozemok bez právneho dôvodu užíva navrhovateľ v 2. rade. Odporkyňa túto záležitosť rieši súdnou cestou v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/133/2007. Navrhovateľ v 1. rade, T. H. a Š. H. pri podaní vysvetlenia na Obvodnom oddelení PZ Š. L. uviedli, že voči odporkyni nepadli žiadne vyhrážky a nadávky zo strany navrhovateľa v 1. rade. T. H. a Š. H. taktiež dodali, že zo strany odporkyne padli urážky na navrhovateľa v 1. rade v tom zmysle, že je zlodej, kmín a kradne.

Navrhovateľ v 1. rade uviedol, že v súčasnej dobe je už dôchodcom, ale prakticky celý život, teda 24 rokov, bol T. T.Q. A. na pracovisku I. T. L. a 20 rokov bol Q., Q. L. V.. Z titulu jeho zamestnania, ako i z titulu jeho koníčka pozná veľa ľudí nielen v obci, v ktorej žije, ale i v širšom okolí. U spoluobčanov, známych a u príbuzných vždy požíval dobrú povesť a vážnosť. Nikdy nebol odsúdený za žiadny trestný čin a nikdy nebol ani len trestne stíhaný. Po slovných, ako i písomných útokoch odporkyne voči jeho osobe začali ľudia v obci situáciu nadmerne sledovať. E. Q., ktorá ho pred incidentom splnomocnila, aby ju zastupoval vo veci uplatnenia predkupného práva, týkajúceho sa nehnuteľnosti, prišla osobne za ním domov s presvedčením, že je klamár a robí podvody, pretože jej to napísala odporkyňa a z toho dôvodu už nechce, aby ju naďalej zastupoval. Z jej prejavu bolo zrejmé, že odporkyni uverila. Keď sa navrhovateľ v 1. rade dostavil na Obecný úrad za účelom vybavovania záležitostí, ktoré s touto vecou nesúvisia, starosta obce F. Y. U. F., mu osobne oznámil, že odporkyňa poslala na Obecný úrad list, v ktorom uviedla, že navrhovateľ v 1. rade, navrhovateľ v 2. rade a jeho manželka, ktorá je dcérou navrhovateľa

v 1. rade, klamú, kradnú a robia podvody. Starosta od navrhovateľa v 1. rade vysvetlenie nežiadal, len uviedol, že si úsudok urobí sám. V dedine sa začalo o tom rozprávať, pretože E. Q. to porozprávala mnohým ľuďom a spoluobčania v dedine sa navrhovateľa v 1. rade vypytujú, čo to má znamenať, čo sa stalo, ako to je a navyše odporkyňa začala posielať na navrhovateľa políciu, pretože jej údajne odlomil kľučky a podobné obvinenia, takže spoluobčania sa opätovne vypytovali, čo má navrhovateľ v 1. rade s políciou. Navrhovateľ v 1. rade má za to, že odporkyňa svojim správaním skutočne hrubo porušila jeho dobrú povesť a česť, pretože ho v podstate obvinila z trestného činu. Spolu s ospravedlnením žiadal od odporkyne aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500,- €, nakoľko má za to, že týmto spôsobom si odporkyňa podstatnejšie uvedomí svoje správanie a má za to, že takúto satisfakciu si od odporkyne zaslúži.

Navrhovateľ v 2. rade uviedol, že on osobne odporkyni nikdy nedal žiadnu príčinu k tomu, aby ho ohovárala a urážala a nikdy jej žiadnym spôsobom cielene neublížil. Je pravdou, že na tunajšom súde sa vedú konania ohľadom porušenia predkupného práva, k čomu prišlo v spojitosti s tým, že chcel spolu s manželkou v dobrej viere odkúpiť pozemky, nachádzajúce sa v obci a katastrálnom území F. Y., ktorých spoluvlastníčkou je tiež odporkyňa. Má za to, že s odporkyňou jednal vždy korektne, správal sa k nej slušne a s patričnou úctou, no bohužiaľ, takéhoto správania sa mu od odporkyne nedostalo naspäť. V rámci jednania ohľadom kúpy pozemkov, odporkyňa požadovala kúpnu cenu vysokú, obrazne povedané rovnajúcu sa cene pozemkov v hlavnom meste Bratislava, keďže oproti cene stanovenej v znaleckom posudku 34,- Sk/m2, požadovala 1.000,- Sk/m2. Napriek jej neprimeranej požiadavke ju nikdy neosočoval, neurážal, nenadával jej, nevolal na ňu políciu, ani nepodával na ňu trestné oznámenia. Z konania odporkyne jednoducho vyplýva, že sa neuspokojila s výsledkom civilných konaní, ktoré na tunajšom súde prebehli, resp. prebiehajú, ale rozhodla sa ísť ďalej tým spôsobom, že keď nedosiahla čo chce, teda ňou požadovanú cenu za pozemky, rozhodla sa jednoducho „že im ukáže“. Toto sa odporkyni skutočne darí, pretože voči navrhovateľovi v 2. rade a voči rodine navrhovateľa v 1. rade, ktorý je svokrom navrhovateľa v 2. rade, skutočne začala robiť kampaň, ktorá ich v nemalej miere poškodila na cti a ich dobrej povesti a samozrejme vniesla nepokoj a napätie do ich každodenného života. Začala na nich opakovane podávať trestné oznámenia, volať políciu, písať listy rôznym osobám. Dosiahla dokonca i určité napätie medzi navrhovateľom v 2. rade a navrhovateľom v 1. rade, ktorý mu určitým spôsobom vytýkal, prečo sa to všetko stalo, prečo sa to nejakým spôsobom neukončí, pretože ako človek, ktorý vždy požíval dobrú povesť a s poukazom na jeho vek, chce v obci naďalej požívať dobrú povesť, ktorú vždy mal. K podaniu tohto návrhu ich viedla tá skutočnosť, že odporkyňa musí pochopiť, že ak niečo tvrdí, musí to vedieť i preukázať a ak to preukázať nevie, musí niesť za to zodpovednosť. Odporkyňa v záujme dosiahnutia svojho cieľa, a to vo všeobecnosti uškodiť celej ich rodine, sa začína uchyľovať k tvrdeniam, ktoré sú vymyslené. Jednoducho chce celej rodine ukázať, čo dokáže urobiť a chce, aby celá ich rodina trpela za to, že jej v minulosti nebolo vyhovené. Svojim konaním ich odporkyňa núti k tomu, aby sa i oni domáhali svojich práv, taktiež i prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, aby i odporkyňa sama okúsila a pochopila aká je šikana, ktorú ona voči nim vyvíja prostredníctvom polície. Navrhovateľ v 2. rade tým nemá na mysli šikanovanie polície ako také, pretože táto si samozrejme len vykonáva svoju prácu, ale po každom podaní oznámenia odporkyňou, prídu k nim a prešetrujú. Navrhovateľ v 2. rade si má za to, že je všeobecne známe, aký rozruch urobí v dedine prítomnosť policajného auta, že všetci sú zvedaví a chcú vedieť o čo ide. On v súčasnosti vykonáva funkciu prorektora a pedagóga na L. U. Š. U. L., a to od 1.4.2011, predtým vykonával funkciu U. na V. a v K. a v obci, z ktorej pochádza jeho manželka, a v ktorej teraz žijú, vždy požíval dobrú povesť a taktiež i vo svojom zamestnaní, medzi svojimi priateľmi a vo svojom bližšom a širšom okolí. Pre ucelenosť obrazu navrhovateľ ešte uviedol, že samotná odporkyňa nemá dobrú povesť, nemá dobré vzťahy so svojou dcérou, ani so zaťom a nemala dobré vzťahy ani so svojim manželom, ktorý bol údajne nezvestný.

Odporkyňa vo svojej výpovedi potvrdila, že na adresu navrhovateľov v 1. a 2. rade povedala, že klamú, kradnú a robia podvody. Toto i napísala v liste zo dňa 18.3.2011, ktorý poslala okrem navrhovateľa v 1. rade ešte aj E. Q., starostovi obce F. Y. a Okresnej prokuratúre v L.. Žiadala navrhovateľov, aby zrezali agáty, ktoré zasahujú na jej majetok a ničia ho, nakoľko chcela opraviť svoj plot. Toto však navrhovatelia nerešpektovali, čo ju nahnevalo, a preto to oznámila na obecnom úrade. Je pravdou, že v liste zo dňa 18.3.2011, ktorý adresovala navrhovateľovi v 1. rade napísala: „Q. a manželka klamú, kradnú a podvody robia spolu so splnomocnencom V. F.“. Potvrdila, že tento list zaslala E. Q., do rúk starostu obce F. Y. i na Okresnú prokuratúru v L.. Nevedela vysvetliť, prečo tento list poslala okrem navrhovateľa v 1. rade i E. Q., starostovi obce F. Y. a na Okresnú prokuratúru v L. a ani čo týmto chcela dosiahnuť. Uviedla len, že asi preto, lebo navrhovatelia ju nahnevali, keďže jej nechceli vyhovieť.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Zo zhora citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka celkom jednoznačne vyplýva, že predmetom občianskoprávnych vzťahov môžu byť nielen veci, práva, tvorivé výsledky ľudskej činnosti, ale aj určité nemateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Občiansky zákonník poskytuje ustanovením § 13 ochranu osobnosti iba v prípade takého porušenia občianskej cti, ktoré predstavuje zásah do osobnosti občana, pričom tento zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana znižujúcej jeho dôstojnosť, vážnosť a česť, o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Z použitého pojmu občianska česť a zo skutočnosti, že zákon chráni osobnosť občana vyplýva, že zákon chce poskytnúť občianskoprávnu ochranu iba v prípadoch závažnejšieho porušenia cti vo sfére občianskoprávnych vzťahov, ktoré predstavujú zásah do osobnosti občana. Tým je dostatočne vyjadrený zámer, že predmetom ochrany cti nemôžu byť menej závažné, verbálne alebo iné urážky, pritom ďalšou nevyhnutnou podmienkou tejto ochrany je, aby zásah do práva na ochranu osobnosti bol objektívne spôsobilý takú ujmu osobnosti občana privodiť.

Ústavným rámcom ochrany osobnostných práv je článok 19 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, ochranu mena, ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a ochranou pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa súdnej praxe predmetom ochrany fyzickej osoby je aj jej česť občana v mieste svojho bydliska. Konanie o ochranu osobnosti je návrhové konanie, ktorého procesný nárok je vymedzený predmetom, tzv. petitom žaloby a základom právne relevantné skutočnosti, na ktorých je žalobný petit (návrh) založený. V danom prípade navrhovatelia v 1. a 2. rade žiadali o občianskoprávnu ochranu v podobe žaloby satisfakčnej a žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy, pretože žalobný petit znel jednak na určitú formu zadosťučinenia, teda ospravedlnenia sa odporkyne za svoje napísané a prednesené nepravdivé výroky na osobu navrhovateľov v 1. a 2. rade cestou doručenia tohto písomného ospravedlnenia sa navrhovateľom v 1. a 2. rade, E. Q., Obecnému úradu v F. Y., Okresnej prokuratúre v L. a zamestnancom Obecného úradu F. Y. T. H. a Š. H., ako aj na priznanie nemajetkovej ujmy.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Nie je pritom významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome, či nevedome. Nepožaduje sa ani vyvolanie následkov, postačuje, aby neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Výpočet jednotlivých zložiek osobnosti v zákone je pritom len demonštratívny. Musí ísť o také konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, ktoré znižuje jeho dôstojnosť, česť a vážnosť, ktoré z hľadiska jeho vzťahu k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

V danom prípade bolo v prvom rade potrebné zistiť, či konanie odporkyne bolo objektívne spôsobilé vyvolať ohrozenie, prípadne porušenie chránených práv osobnosti navrhovateľov v 1. a 2. rade. V konaní bolo preukázané, že vyhlásenia odporkyne na adresu navrhovateľov v 1. aj 2. rade, že spolu s ďalšími osobami kradnú, klamú a robia podvody, ktoré urobila odporkyňa tak v ústnej ako i opakovane písomnej forme, boli nepravdivé, nakoľko v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by boli navrhovatelia v 1. a 2. rade zlodejmi, klamármi a podvodníkmi. Konanie odporkyne skutočne dosiahlo

takú intenzitu, že bolo spôsobilé znížiť občiansku česť a dobrú povesť navrhovateľov v 1. a 2. rade nielen v mieste ich bydliska, ale i v širšom okolí a v prípade navrhovateľa v 2. rade taktiež i v jeho zamestnaní, nakoľko ako prorektora a pedagóga na L. U. Š. U. L. ho pozná veľa študentov z bližšieho i širšieho okolia. Obranu odporkyne, že uvedenie skutočnosti, že navrhovatelia v 1. a 2. rade kradnú, klamú a robia podvody, urobila len preto, lebo nechceli vyhovieť jej požiadavkám a tým ju nahnevali, považoval súd za nedostatočnú.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade bol podaný dôvodne. V danom prípade vyjadrením odporkyne prišlo k závažnejšiemu porušeniu občianskej cti a dobrej povesti navrhovateľov v 1. a 2. rade vo sfére občianskoprávnych vzťahov tak, ako to má zákon na mysli, pretože odporkyňa svojimi ústnymi ako i písomnými vyjadreniami obvinila neoprávnene navrhovateľov v 1. a 2. rade z páchania závažnej trestnej činnosti, pričom tieto vyjadrenia nevyslovila len v okruhu účastníkov tohto konania, ale v písomnej forme a bez akéhokoľvek preukázania pravdivosti svojich tvrdení ich zaslala i ďalšej osobe, orgánu miestnej samosprávy, teda obecnému úradu v mieste bydliska navrhovateľov v 1. a 2. rade a taktiež Okresnej prokuratúre v L., teda nekonala len v afekte v dôsledku hnevu, ale cielene a premyslene, s úmyslom navrhovateľom uškodiť. Navrhovatelia v 1. a 2. rade nemajú sami za danej situácie možnosť dostatočne očistiť svoju dobrú povesť, ktorú doteraz požívali, nakoľko len ťažko je možné predstaviť si ako navštevujú všetkých svojich príbuzných, priateľov, známych alebo zastavujú na ulici spoluobčanov a vysvetľujú im podstatu sporu s odporkyňou, ktorý v žiadnom prípade nemá základ v páchaní akejkoľvek trestnej činnosti navrhovateľov v 1. a 2. rade. S poukazom na rozsah a intenzitu šírenia nepravdivých skutočností odporkyňou na osoby navrhovateľov v 1. a 2. rade a na dopad, ktoré tieto tvrdenia majú na ich česť a dobrú povesť súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože dospel k záveru, že len uloženie povinnosti odporkyni písomne sa navrhovateľom v 1. aj 2. rade ospravedlniť nebude postačujúce k tomu, aby si dostatočne uvedomila dopad svojho konania a v budúcnosti sa vyvarovala takýchto vyjadrení o navrhovateľoch a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľom aj náhradu nemajetkovej ujmy, a to navrhovateľovi v 1. rade v sume 1.500,- €, pretože bol priamo vystavený ústnym obvineniam odporkyne pred ďalšími osobami a navrhovateľovi v 2. rade v sume 1.000,- €, keďže osobne nemusel obvinenia odporkyne zniesť, nakoľko takto uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy súd považoval za primeranú, berúc v úvahu ujmu navrhovateľov ako i reálne možnosti odporkyne ako starobnej dôchodkyne.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade, ktorí mali vo veci plný úspech, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 367,96 € ich právnemu zástupcovi Mgr. Tomášovi Szabovi, navrhovateľovi v 1. rade iné trovy konania v sume 111,- € zaplatenej na súdnom poplatku z predmetu konania a navrhovateľovi v 2. rade iné trovy konania v sume 96,- € zaplatenej na súdnom poplatku z predmetu konania.

Trovy právneho zastúpenia v sume 367,96 € pozostávajú z tarifnej odmeny v sume 184,23 € za 3 úkony právnej služby v zmysle § 10 ods. 8 a § 14 ods. 1, zníženej podľa § 13 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (1 úkon á 61,41 € - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na súd a účasť na pojednávaní dňa 31.10.2012); zo sumy 22,89 € predstavujúcej 3 krát režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (3 úkony á 7,63 €); z náhrady cestovného v sume 68,58 € v zmysle § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. [cesta Bratislava - Senica a späť dňa 31.10.2012, pri prejdení 180 km, pri priemernej spotrebe 12,5 litrov/100 km, pri cene pohonnej hmoty 1,584 €/1 liter, pri sadzbe základnej náhrady za 1 km 0,183 €, pri výpočte cestovného podľa vzorca: (cena PHM x počet najazdených km x priemerná spotreba) : 100 + (počet najazdených km x sadzba základnej náhrady za 1 km), teda (1,584 € x 180 km x 12,5 l) : 100 + (180 km x 0,183 €) = 35,64 + 32,94 = 68,58 €]; z náhrady za stratu času v zmysle § 15 písm. b) a § 17 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v sume 50,84 € (4 polhodiny á 12,71 € na ceste Bratislava - Senica a späť na pojednávanie dňa 31.10.2012) a z dane z pridanej hodnoty (DPH) vo výške 20 % zo sumy 207,12 € (184,23 € + 22,89 € = 207,12 €) v sume 41,42 €, nakoľko právnemu zástupcovi navrhovateľov v 1. a 2. rade patrí v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. aj DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).
Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak
má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku).